Sträckräkningar vid Falsterbo hösten 1980

Visible bird migration at Falsterbo in autumn 1980

GUNNAR ROOS

Meddelande nr 93 från Falsterbo fågelstation

Inom ramen för Statens naturvårdsverks "Program för övervakning av miljökvalitet, PMK" (se Bernes 1980) fortsatte sträckräkningarna vid Falsterbo hösten 1980, nu för åttonde året i följd. Liksom under de tidigare höstarna skedde räkningarna enligt standardiserade rutiner (Roos 1979). Observationerna pågick sålunda mellan den 11 augusti och den 20 november (102 dagar), då daglig bevakning upprätthölls vid Nabben av en observatör från gryningen, ca en halv timme före solens uppgång, till kl 1400, Den sammanlagda bevakningstiden uppgick till 854 timmar: augusti 204, september 269, oktober 243, november 138,

Som observatör fungerade författaren, vid några tillfällen avlöst av Håkan Lindskog, Skurup, eller Bengt Bengtsson, Älghult (11 respektive 1,5 dagar). För finansieringen av såväl fältarbetet som bearbetningen av det insamlade materialet syarade Statens naturvårdsverk.

Liksom i tidigare årsrapporter (Roos 1980 samt där anförda arbeten) inskränker sig innehållet i denna uppsats i huvudsak till en summarisk presentation av sträckets numerär och tidsmässiga förlöpp. För samtliga registrerade arter har sålunda sträcksiffrorna, per tiodagarsperiod samt totalt, sammanställts i appendix, medan höstens tre högsta dagssummor för ett antal valda arter redovisas i tabell 2. De årliga fluktuationerna i sträckets numerär under perioden 1973-80 framgår av tabell 3, där årssummorna för 45 arter omräknats i indexform. I texten lämnade antalsuppgifter har vanligen avrundats till jämna tio-, hundra- eller tusental, Alla tidsangivelser avser svensk normaltid (GMT + 1 tim).

För jämförelser med äldre material från Falsterbo hänvisas till Rudebecks (1950) samt Ulfstrands m fl (1974) detaljerade tabellredovisningar omfattande höstarna 1942-44 respektive 1949-60. En sammanfattning av de långsiktiga förändringarna i sträckets numerär under perioden 1942-77 har vidare lämnats av Roos (1978a).

VÄDER

Vid Falsterbo rådde hösten 1980 tämligen varierande vindförhållanden, dock med en klar övervikt för W-vindar: SW-WNW under 42 % av samtliga morgnar (Tab 1, data från SMHI:s väderstation i Falsterbo). Oftast var vindarna måttliga, men i samband med lågtryckspassager uppmättes vid några tillfällen vindar av kulingstyrka, främst den 21-22 augusti (WNW 15-20 m/s), den 13-15 september (SW-NW 15-16 m/s) samt den 7-8 oktober (S-SW 15-19 m/s). Höstens enda långvariga högtrycksperioder med svaga vindar från N-E inföll den 13-18 augusti och den 30 oktober - 10 november.

Under samtliga månader visade medeltemperaturen en negativ avvikelse från normalvärdet: augusti -1.2° , september -0.6° , oktober -0.8° , no-

Tabell 1. Vindförhållanden vid Falsterbo hösten 1980 (102 dagar). För varje tiodagarsperiod anges totala antalet dagar med respektive vindriktning (kl 0700). Number of days with different wind directions at Falsterbo in autumn 1980 (0700 hr).

		N-NNE	NE-ENE	E-ESE	SE-ESE	S-SSW	SW-WSW	W-WNW	NW-NNW	Lugn
Aug I	1	-	ī	4	1	1	T	1	1	-
	111	-	-	1	-	1	1	5	2	1
Sep 1		1	-	-	- 2	1	In .	2	1	1
1	1	-	-	1.	2	-	.2	3	2	-
1	11	1	-	2	2	1	1	2	*	3
OKE I		1		-	-	2	4	7	2	
1	1	2	.1	1	1	-	2	2	1	-
1	11	-	1	-	2	1	3	1	3	-
lov I		1.	5	2	_	1	-	L	1	1,1
1	1	-	- 5	4	1	*	4	4	2-1	-
Summa		6	8	TT	9	9	22	21	13	3

vember - 1,7°. Särskilt kall var den ovan omtalade högtrycksperioden i slutet av oktober och början av november, då nattfrost förekom vid flera tillfällen. Frånsett september var hösten också nederbördsrikare än normalt: augusti 124, september 72, oktober 158 och november 131 % av respektive normalvärde. Mycket disigt väder med mindre än 3 km sikt förekom under sammanlagt 14 morgnar, dock aldrig under någon längre, sammanhängande period (maximalt tre dagar i rad, den 4-6 september).

ALLMÄN KARAKTERISTIK AV HÖSTENS STRÄCK

Totalt bokfördes under 1980 ca 1,4 miljoner utsträckande fåglar vid Nabben, en siffra som ligger något under genomsnittet för de sju föregående åren (1973-79: $\hat{\mathbf{x}}=1.7$ miljoner) men innebär en klar återhämtning i jämförelse med bottennoteringen hösten 1979 (0,85 miljoner). Antalet registrerade arter var 145, av vilka de tio vanligaste svarade för 89 % av totalsumman: bo/bergfink 38, ringduva 21, stare 14, ejder 7, ladusvala 2 %, etc.

Av de i Falsterbo viktigaste grupperna hade änder och duvor genomgående ett gott år, medan en rad rovfåglar och flertalet tättingar uppträdde fåtaligare än normalt (dvs i jämförelse med de genomsnittliga årssummorna för 1973-79). En tämligen splittrad bild uppvisar vadare och måsfåglar, bland vilka de arktiska arterna karakteriserades av låga, en rad sydligare arter däremot av höga siffror. På invasionsfronten, slutligen, inträffade inga större sensationer. Betydande rörelser iakttogs dock hos tre arter, vilka vanligen inkluderas i denna grupp, nämligen blåmes, björktrast och grönsiska.

Av årets totalsumma hänför sig ca 5 % till augusti, 19 % till september, 74 % till oktober och 2 % till november. Annorlunda uttryckt innebär detta, att drygt en miljon fåglar registrerades under oktober månad. Höstens högsta

Tabell 2. Antal räknade fåglar under de tre bästa sträckdagarna vid Falsterbo (Nabben) hösten 1980, valda arter.

Number of birds counted on the three top days at Falsterbo (Nabben) in autumn 1980, selected species.

	Antal fäglar	datum		Summe årsso	rød = av mman	
	Number of bi	ds. date			d Z of	
	11	-2	3	1 +	2 -	3
Vitkindad gås Branta leucopsis	580 30/10	210 27/10	101 22/10	55	75	3 5 4
Bläsand Anas penelope	449 13/09	279 29/09	203 24/08	13	22	
Kricka A. crecca	309 23/08	183 24/08	117 13/09	20	31	
Gräsand A. platyrhynchos	158 11/11	120 27/10	78 22/10	25	45	
Ejder Somateria mollissima	24258 22/10	7295 23/10	7279 24/09	26	34	
Bivrāk Pernis apivorus	1033 24/08	522 27/08	457 28/08	25	38	5 2 4
Glada Milvus milvus	16 27/09	13 16/09	6 04/10	25	45	
Brun kārrhāk Circus aeruginosus	7 16/09	5 27/08	4 20/09	10	17	
Blā kārrhāk C. cyaneus	30 04/10	18 27/09	14 03/10	22	36	
Sparvhāk Accipiter nisus	479 27/09	459 04/10	325 16/09	7	14	
Ormyrāk Buteo buteo	2169 16/10	2080 27/09	1345 13/10	21	40	5 2 2 7
Fjällvrāk B. lagopus	57 05/10	37 04/10	31 16/10	25	41	
Tornfalk Falso tinnunculus	11 17/09	10 27/08	10 16/09	7	14	
Stenfalk F. columbarjus	6 86/18	5 19/09	4 15/09	11	20	
Dvärgmās Lavus minutus	65 22/10	39 07/10	19 06/10	37	59	
Skratimās L, ridibundus Skogsduva Columba ocnas Ringduva C, palumbus Trādlārka Lullula arborca Sānglārka Alauda grvensis	734 03/10 87760 12/10 71 01/10 136 03/10	985 17/09 665 20/09 40800 21/10 60 03/10 119 18/10	839 27/08 567 17/09 33280 13/10 39 26/09 102 04/10	10 8 31 20 14	19 15 45 37 27	2 2 5 4 3
Backsvala Alparia riparia	525 11/08	410 02/09	371 04/09	12	22	3 4 6 4
Ladusvala Hirundo rustica	5050 17/09	4839 20/09	2341 16/09	18	34	
Hussvala Delichon urbica	587 31/08	392 29/08	377 28/08	18	30	
Trādpiplākka Anthus triviqlis	4941 28/08	2197 08/09	903 09/09	41	59	
Angspipläcka A. pratensis	1832 16/09	892 20/09	815 23/09	16	29	
Gulärla Motacilla flava	4411 23/08	3294 25/08	3239 28/08	17	29	4791916
Sädesärla M. alha	172 07/09	143 05/09	113 08/09	14	26	
Björktrast Turdus pilaris	12085 21/10	4597 26/10	1682 20/10	61	84	
Rädvingerrast T. iliacus	3218 18/10	420 21/10	161 20/10	84	95	
Blåmes Marus caeruleus	1017 26/09	765 03/10	612 19/09	26	46	
Kaja Corvus monedula	5427 13/10	3235 26/10	3145 11/10	19	31	444
Rāka C. frugilegus	2448 20/10	2422 19/10	1069 24/10	23	45	
Krāka C. corone cornix	952 25/10	792 31/10	539 26/10	18	33	
Stare Sturnus vulgaris	56570 18/10	27139 19/10	13190 24/10	28	42	
Bo/Bergfink Fringilla sp	156610 10/10	155850 09/10	34720 04/10	30	59	
Grönfink Carduelik chlorik Grönsiska C. spinus Hämpling C. cannabina Vinterhämpling C. Flavirostrik Gulsparv Emberiza gitrinella	2376 08/11 4475 29/09 3355 10/10 584 30/10 475 08/11	1580 09/10 2820 10/10 2602 09/10 192 25/10 462 27/10	1420 20/10 1905 15/10 1719 26/09 140 08/11	16 19 21 35 21	26 31 37 47 42	33455

dagssummor antecknades den 9 och 10 oktober, då ca 60 % av årets bo/bergfinkar passerade (ca 155 000 vardera dagen). Mera anmärkningsvärda var emellertid de mycket höga siffrorna för ringduva den 12 (88 000), stare den 18 (57 000) samt ejder den 22 oktober (24 000). För dessa tre arter är de nämnda dagssummorna de högsta, som någonsin registrerats vid Falsterbo.

I det följande lämnas några spridda kommentarer till vissa arters uppträdande, varvid jag utan särskilda hänvisningar utgår från det i appendix (totalsummor) samt tabell 2 (dagssummor) och tabell 3 (årliga fluktuationer) redovisade materialet.

Tabell 3. Årliga fluktuationer i sträckets numerär vid Falsterbo 1973 – 80 hos några valda arter (Nabben 11 aug – 20 nov). Index: genomsnittlig årssumma = 100. Max/Min = förhållandet mellan högsta och lägsta årssumma. V % = variationskoefficient.

Annual fluctuations in numbers of migrating birds of selected species at Falsterbo in 1973 - 80 (Nabben: 11 Aug - 20 Nov), Max/Min = ratio between highest and lowest annual total, V % = coefficient of variation.

		73	74	75	76	77	78	79	80	Max/Min	V %	N = 10
		12.		1,3	1.5		100	12				
Andfåglar												
Knölsvan Cygnos olor		45	90	111	124	161	173	27	69	6,5	49	50
Prutgås Branta bernicla		47	86	211	120	17	239	65	15	15,6	79	132
Bläsand Anas penelope		96	90	120	87	87	155	62	103	2,5	26	326
(ricka A. crecca		79	49	90	89	66	140	102	185	3,7	41	85
Gräsand A. platyrhynchos		129	52	80	64	79	115	72	209	4,1	48	29
itjärtand A. acuta		117	126	125	65	84	112	79	92	1,9	22	44
ider Somateria mollissima		42	74	116	95	141	133	74	125	3.4	32	7498
Svärta Melanitta fusca		58	70	127	140	120	73	80	132	2,4	31	22
Knipa Bucephala clangula		86	56	47	48	156	191	46	170	4.1	58	47
Småskrake Mergus serrator		92	66	58	105	109	149	77	144	2,6	33	152
	-	79	76	100	94	102	148	68	124	4.7	42	
Rovfåglar	- 8	/9	/0	109	94	1.02	140	0.0	124	4./	42	
Bivråk Pernis apivorus		129	187	111	75	107	45	77	69	4,2	41	592
Glada Milvus milvus		43	101	80	55	156	108	108	149	3,6	38	4
Brun kärrhök Circus aeruginosus		71	104	126	152	104	54	91	98	2,8	28	7
Blå kärrhök C. cyaneus		56	101	72	84	160	154	75	98	2,9	36	13
Sparvhök Accipiter nisus		38	106	95	68	179	123	80	111	4,8	39	605
)rmvråk Buteo buteo		103	167	57	77	133	87	74	102	2.9	33	1030
Fjällvråk B. lagopus		53	98	39	48	212	285	25	40	11.5	90	56
iskqjuse Pandion haliaetus		81	138	117	117	118	74	95	60	2,3	25	7
Tornfalk Falco tinnunculus		94	103	143	118	87	102	83	70	2.0	21	21
Stenfalk F. columbarius		36	176	86	85	110	190	58	59	5.4	52	9
	×	70	128	93	88	136	122	77	86	4,2	40	

	73	74	75	76	77	78	79	80	Max/Min	A.Z.	N = 100
Duvor och tättingar											
Skogsduva Columba oenas	75	65	107	160	97	73	110	1113	2.4	29	8064
Ringduva C. palumbus	65	93	103	154	87	61	88	149	2,5	32	194006
Trädlärka Lullula arborea	102	109	90	161	107	78	67	86	2.4	27	415
Sånglärka Alauda arvensis	121	53	122	204	109	81	68	42	4.9	48	2272
Backsvala Riparia riparia	35	156	191	72	140	49	69	88	5.5	52	4843
Ladusvala Hirundo rustica	101	145	142	69	77	104	67	95	2.2	28	30406
Hussvala Delichon urbica	30	132	240	66	66	126	90	50	8.0	62	6599
Fältpiplärka Anthus campestris	35	220	139	117	119	37	84	49	6.3	59	51
Trädpiplärka A. trivialis	169	182	125	83	78	52	48	63	3.8	48	19363
Ängspiplärka A. pratensis	54	109	82	124	119	191	45	76	4,2	44	8723
Rödstrupig piplärka A. cervinus	60	177	124	113	86	58	96	86	3.0	36	40
Gulārla Motacilla flava	52	133	107	119	102	105	1.07	75	2.6	24	34930
Forsärla M. cinerea	48	153	109	117	114	112	62	85	3,2	31	63
Sädesärla M. alba	45	121	108	168	133	43	114	68	3,9	41	1835
Kaja Corvus monedula	66	72	59	178	146	81	87	111	3,0	39	25573
Råka C. frugilegus	54	68	93	237	113	69:	41	125	5,8	58	8745
Kráka C. corone cornix	101	68	99	183	153	85	45	66	4.0	43	8044
Stare Sturnus vulgaris	71	70	98	120	136	104	89	112	1.9	22	178229
Grönfink Carduelis chloris	102	53	174	148	100	89	71	63	3.3	39	23998
Steglits C. carduelis	95	95	294	78	118	50	32	38	9,2	79	941
Grönsiska C. spinus	56	183	234	32	59	87	39	110	7.4	68	21491
Hämpling C. cannabina	63	107	139	233	129	59	28	42	8.3	63	37886
Vinterhämpling C. flavirostris	56	159	167	170	58	65	82	43	3.9	52	3817
Gulsparv Emberiza citrinella	230	83	194	94	75	36	36	52	6.4	68	4304
Sävsparv E. schoeniclus	75	75	56	274	117	82	72	49	5,6	68	2068
	× 78	115	136	139	106	79	70	77	4,5	46	

Tabell 4. De vanligaste árternas procentuella endel av det totala rovfágelsträcket vid Falsterbo höstarna 1973 – 80,

Percentage distribution among species of the annual raptor totals at Falsterbo in 1973 - 80.

	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1973-80
Drmv/åk Buteo buteo	49	47	30	46	42	42	1/3	48	43
Sparvhök Accipiter nisus	1.1	17	29	73	33	35	2.7	30	26
Bīyrāk Pernis apivorus	36	30	34	-25	19	32	7.6	18	25
dvriga arter	14.	6	7	6	- 6	1.9	4	4	6
Ārssumma Annual totāl	21400	36900	19500	17500	33000	21600	17800	22200	189900

ANDFÄGLAR

För flertalet andfåglar framstår 1980 (liksom tidigare 1978) som ett utpräglat toppår vid Falsterbo. För tre arter överskreds sålunda de högsta årssummorna från perioden 1973-79 med bred marginal, nämligen kricka 1 580 (1978: 1 200), gräsand 630 (1973: 380) och storskrake 310 (1973: 40). Och för ytterligare ett antal arter noterades siffror, vilka endast obetydligt understiger de tidigare toppnoteringarna, exempelvis ejder 94 000 (1977: 105 000), småskrake 2 200 (1978: 2 300) och knipa 800 (1978: 900). I fråga om gässen är mönstret emellertid mindre entydigt med såväl mycket höga (sädgås) som mycket låga (prutgås) siffror.

För ett par av de ovan nämnda arterna utgör det kalla vådret i slutet av oktober och början av november med såkerhet den viktigaste orsaken till årets höga sträcksummor. Detta gäller i synnerhet storskraken men också gräsanden och knipan, vilka kan betecknas som partiella flyttare med mycket sen sträckkulmination (hos storskraken normalt ej förrän i december och/eller januari, då rörelserna har karaktären av "vinterflykt"). Hos alla tre arterna inföll årets sträcktopp den 11 november (knipa 260, gräsand 160, storskrake 100), alltså i slutet av frostperioden då isläggning på insjöarna tvingade fåglarna på flykt (jfr våder, ovan).

ROVFÄGLAR

Totalt bokfördes under 1980 ca 22 200 utsträckande rovfåglar vid Nabben, ett antal som ligger något under genomsnittet för perioden 1973-79 (ca 24 000) men klart över bottennoteringarna från 1976 och 1979 (ca 17 500).

Som vanligt dominerades sträcket helt av tre arter, vilka svarade för 96 % av totalsumman: ormvråk 48, sparvhök 30 och bivråk 18 %. För fjärde året i rad uppträdde sparvhöken talrikare än bivråken, medan det omvända förhållandet rådde under åren 1973-76 (Tab 4). I ett längre perspektiv innebär detta, att ordningsföljden mellan "de tre stora" nu är densamma som på 1940-talet, alltså under perioden före sparvhökens (sannolikt miljögiftsbetingade) tillbakagång. De senaste årens omkastning mellan de båda arterna beror emellertid ej enbart på sparvhökens återhämtning, utan också på en reell minskning av antalet bivråkar under 1970-talet.

I förhållande till de genomsnittliga årssummorna för perioden 1973-79 får noteringarna under 1980 betecknas som normala för tre (ormvråk, blå kärrhök, brun kärrhök) och som måttligt höga (sparvhök) eller mycket höga (glada) för två arter. Lika många arter karakteriserades emellertid av låga eller mycket låga siffror (bivråk, fjällvråk, fiskgjuse, tornfalk, stenfalk).

Tabell 5. Antalet årligen utsträckande individer av tre sällsynta rovfåglar vid Falsterbo höstarna 1973 – 80.

Annual totals of three rare raptors recorded on autumn migration at Falsterbo in 1973-80.

1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980
2	3	1	1	1	2	4	6
6	6	7	2	18	2.5	2	10
2	3	4	2	1	1	2	4
	1973 2 6 2	1973 1974 2 3 6 6 2 3	1973 1974 1975 2 3 1 6 6 7 2 3 4	1973 1974 1975 1976 2 3 1 1 6 6 7 2 2 3 4 2	1973 1974 1975 1976 1977 2 3 1 1 1	1973 1974 1975 1976 1977 1978 2 3 1 1 1 2	1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 2 3 1 1 1 2 4

Hos ett par av de sistnämnda arterna, nämligen fjällvråk och stenfalk, torde årets låga noteringar vara en följd av dålig gnagartillgång i häckningsområdena. Om detta också gäller tornfalken är tveksamt, och för bivråk och fiskgjuse duger givetvis gnagartillgången ej alls som förklaring till de låga årssummorna (ifr Roos 1980 beträffande bivråken).

Bland de mera sällsynta rovfågelarterna utmärktes såväl pilgrimsfalk som havsörn av ovanligt "höga" siffror, fyra respektive sex individer (Tab 5). Av havsörnarna passerade en den 12 oktober, medan återstoden hänför sig till månadsskiftet oktober-november (samtliga ungfåglar). Utan att komma i närheten av toppnoteringarna från höstarna 1977 och 1978 hade även duvhöken ett gott år med sammanlagt tio exemplar, varav sju i november (Tab 5). Att huvuddelen av duvhökarna passerar så sent på säsongen är helt normalt, vilket framgår av följande sammanställning över artens tidsfördelning 1973-80 (n = 77): september 1 %, oktober 14 %, november 85 %. Nämnas bör väl slutligen också iakttagelsen av en utsträckande dvärgörn den 1 september, en ny art i sträcklistorna från Falsterbo.

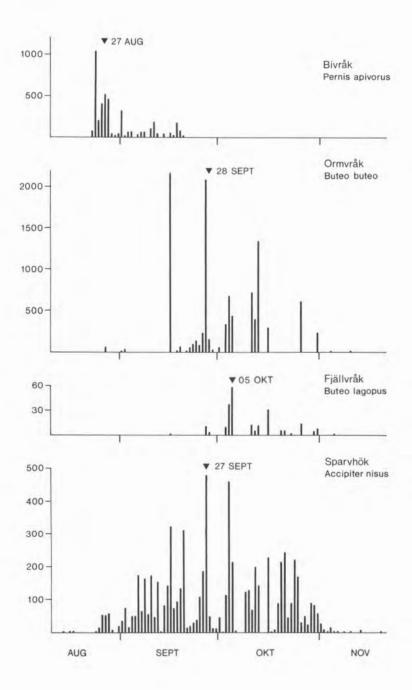
Flyttningsperioder samt tidpunkten för sträckets kulmination (mediandatum) hos de tio vanligaste rovfågelarterna framgår av figur 1, och i det följande lämnas endast några kompletterande notiser rörande bivråkens, ormyråkens och sparvhökens uppträdande.

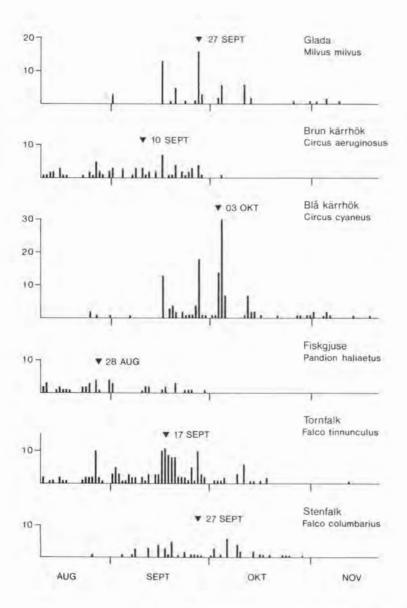
Bivråk

Av årets drygt 4 000 bivråkar passerade huvuddelen mycket tidigt på säsongen, och 64 % av årssumman hänför sig till de fem dagarna den 24-28 augusti (1 030 + 200 + 390 + 520 + 460). Den bästa sträckdagen inföll alltså redan den 24 augusti (frisk men avtagande WNW: 12 m/s kl 07, 10 m/s kl 13), då förutom de registrerade utsträckarna flera hundra fåglar sågs göra sträckförsök. Passagen kulminerade denna dag framåt middagstid, och uppemot 500 fåglar var då samtidigt i luften över Nabben. Ute över havet i sydväst mötte vräkarna emellertid ett oväder med häftiga regnskurar, vilket resulterade i retursträck i stor skala. Liknande vändningsrörelser, som ju ej är vanliga hos bivråken, iakttogs också den 26 augusti, då ett par hundra fåglar sågs vika undan för ett regnområde över Östersjön.

Ormyråk

Även hos ormvråken kulminerade sträcket denna höst något tidigare än normalt (mediandatum: den 28 september mot den 5 oktober 1973-79), och av höstens sammanlagt 10 500 fåglar passerade 90 % inom loppet av en månad, den 16 september - 16 oktober. Höstens bästa sträckdag inföll den 16 sep-

Figur 2. Antal dagligen utsträckande rovfåglar vid Falsterbo hösten 1980 (Nabben: 11 augusti – 20 november). Pilarna markerar mediandatum. Daily totals of migrating raptors at Falsterbo in autumn 1980 (Nabben: 11 August – 20 November). Arrows indicate the median date.

tember med 2 170 exemplar (NW vridande till WSW, 3-5 m/s), vilket faktiskt är den högsta dagssumma som noterats för arten under de senaste åtta årens sträckräkningar vid Nabben, Andra stora sträckdagar var den 27 september med 2 080 (ca N 1-2 m/s) och den 13 oktober med 1 350 fäglar (ca NE 3-9 m/s).

Sparvhök

Med en årssumma på 6 700 exemplar hade sparvhöken ett tämligen gott år (jfr 1973-79: x = 5 960). Tidsmässigt var sträcket emellertid mera koncentrerat än normalt med anmärkningsvärt låga siffror såvål i början (augusti: 3, 5 % av årssumman mot 9, 5 % 1973-79) som i slutet av säsongen (november: 1, 5 % av årssumman mot 13, 5 % 1973-79). De högsta dagssummorna noterades den 27 september (480) och den 4 oktober (460), båda dagarna karakteriserade av högtrycksbetonat väder med svaga vindar från N- respektive S-sektorn. Särskilt anmärkningsvärt var sträckets förlopp den 4 oktober, då ca 300 fåglar (65 % av dagssumman) passerade under den första observationstimmen, kl 0540-0640. Under den bästa tiominutersperioden räknades då inte mindre än 135 sparvhökar (kl 0600-0610), fåglar som gissningsvis brutit upp från skogsområdena kring Skabersjö och Börringe, alltså 30-35 km från Falsterbo, i gryningen.

DUVOR

Av höstens ca 288 000 ringduvor, en mycket hög notering (jfr 1973-79: $\bar{x}=181\ 000$, max = 299 000), passerade närmare två tredjedelar under de fyra bästa dagarna: den 4, 12, 13 och 21 oktober. Som framgår av tabell 6 fick sträcket under var och en av dessa dagar sitt eget särpräglade förlopp i fråga om såväl dagsrytm som flockbildning. Av särskilt intresse var fåglarnas beteende den 12 oktober, då väldiga svärmar om hundra- eller tusentals duvor under hela morgonen och förmiddagen strömmade ut mellan Fyren och Nabben. Totalt noterades denna dag ca 88 000 ringduvor, vilket är den i särklass högsta dagssumma, som någonsin bokförts vid Falsterbo (max 1973-79: ca 56 000 den 20 oktober 1976).

Uppenbarligen undvek duvorna den 12 oktober att sträcka ut över havet öster om Falsterbo. I stället följde de sydkusten ända ut till Nabben, varifrån flockarna fortsatte i ungefär västlig riktning mot Stevns på den danska sidan. Denna typ av extremt ledlinjebundet sträck har ingående beskrivits av Alerstam & Ulfstrand (1974) under den träffande beteckningen "korridorflyttning". Företeelsen är emellertid vanligen kopplad till vindar från SE-sektorn och har aldrig tidigare iakttagits vid NW-vindar (jfr Roos 1978b), då duvorna tvärt om brukar sträcka ut på bred front över Skånes sydkust, från Smygehuk i öster till Falsterbo i väster. Att duvorna den 12 oktober ej praktiserade ett dylikt "bredfrontsträck" berodde sannolikt på den tämligen höga vindstyrkan (kl 07: NNW 12 m/s), som tvingade ner fåglarna på låg höjd, i någon mån kanske också på det kompakta molntäcket.

TATTINGAR

Med mycket få undantag (kaja, råka, stare) uppträdde tättingarna fåtaligt under 1980, och för några arter blev årssummorna de lägsta i den pågående observationsserien (sånglärka, vinterhämpling, sävsparv). Till en del kan årets låga siffror naturligtvis bero på tillfälligheter, men i stora drag låter de sig väl inpassas i den generellt avtagande trenden hos många småfågelarter under de senaste åren. Efter ett par höstar med mycket höga noteringar i mitten av 1970-talet (1974-76) har siffrorna under de tre senaste åren (1978-80) sålunda visat en mer eller mindre drastisk nedgång (Tab 3: exempelvis sånglärka, trädpiplärka, steglits, hämpling och sävsparv).

Tabell 6. Ringduvornas Columba palumbus dagsrytm samt fördelning på olika flockstorlekar under de fyra bästa sträckdagarna vid Falsterbo hösten 1980.

Diel distribution and flock sizes of migrating wood pigeons Columba palumbus on four peak days at Falsterbo in autumn 1980.

	4 oktober	12 oktober	13 aktober	21 oktobe
Tidsperiod Time period				
KI 0600 - 0700 0700 - 0800	3700 8900	8100 18100	3700 11500	1300 7800
0800 - 0900	3700	17200	1300	6800
0900 - 1000	3300	15100	1000	16100
1000 - 1100	1100	11300	11200	4300
1100 - 1200	700	9200	3600	2800
1200 - 1300	200	5800	400	1300
1300 - 1400	0	3000	600	400
Totalt Total	21600	87800	33300	40800
				i.e.
< 200 ind	83 42 0	41 76 29	109 41 6	45 65 7
< 200 ind 200 - 999 ind > 1000 ind	83 42	76	41	65. 7
< 200 ind 200 - 999 ind > 1000 ind	83 42 0	76 29	41	45 65 7 117 350
< 200 ind 200 - 999 ind > 1000 ind Totalt Total Ind/flock (approx)	83 42 0 125 175	76 29 146 600	156	117 350 W 9
< 200 ind 200 - 999 ind > 1000 ind Totalt Total Ind/flock (approx)	83 42 0 125 175	76 29 146 600	156 215	117 350
< 200 ind 200 - 999 ind > 1000 ind Totalt Total Ind/flock (approx) Vind (m/s) 81 07 Wind 13	83 42 0 125 175	76 29 146 600	156 215	117 350 W 9
< 200 ind 200 - 999 ind > 1000 ind Totalt Total Ind/flock (approx) Vind (m/s) &1 07 Wind 13 Sikt (km) KI 07	83 42 0 125 175 SSW 2 5.7	76 29 146 600 NNW 12 NW 7	156 215 NE 4 NNE 9	65 7 117 350 W 9 W 5
200 - 999 ind > 1000 ind Totalt Total Ind/flock (approx) Vind (m/s) &1 07 Wind 13 Sikt (km) &1 07	83 42 0 125 175 SSW 2 S. 7	76 29 146 600 NNW 12 NW 7	156 215 NE 4 NNE 9	65 7 117 350 W 9 W 5

Huruvida denna nedgång i antalet passerande småfåglar vid Falsterbo beror på reella beståndsförändringar eller andra faktorer är osäkert (se Svensson 1978). Att många kort- och medeldistansflyttare gått kraftigt tillbaka under de senaste åren bekräftas emellertid av resultaten från häckfågeltaxeringar i Danmark (Braae & Laursen 1980) och Storbritannien (Marchant & Hyde 1980 samt där anförda rapporter). Och för denna kategori saknas ej heller en sannolik förklaring till nedgången, nämligen omkastningen från exceptionellt milda vintrar under första hälften av 1970-talet till mera normala eller extremt stränga vintrar under senare år (se exempelvis Cawthorne & Marchant 1980).

OREGELBUNDNA FLYTTARE

Även om björktrast, blåmes och grönsiska förekom i betydande antal (se nedan), kan 1980 på intet sätt betecknas som ett stort invasionsår. Tvärt om: av de "oregelbundna flyttarna" saknades flera helt (sidensvans, nötskrika, nötkråka, gråsiska), medan andra uppträdde ytterligt fåtaligt (mindre hackspett 2, större hackspett 1, stjärtmes 8, svartmes 2, korsnäbb 8). Nämnas bör kanske också domherren, som i oktober och november var vanlig på Falsterbonäset men endast i ringa antal sågs sträcka ut över Nabben (100 exemplar).

Björktrast

Många frågor rörande björktrastens flyttning är ännu ouppklarade, och om arten skall betecknas som "partiell flyttare", "invasionsflyttare" eller "partiell flyttare med invasionstendenser" må vara osagt, I vilket fall som helst har björktrastens uppträdande vid Falsterbo under 1970-talet präglats av mycket betydande fluktuationer med bottennoteringar 1973, 1976, 1978 och 1979 (< 4 000/år), en måttligt hög siffra 1974 (12 000) samt massuppträdande 1975 (37 500) och 1977 (23 000). Och till den sistnämnda kategorin kan vi nu även föra 1980, då totalt ca 20 000 björktrastar sågs sträcka ut över havet vid Nabben, Av dessa passerade huvuddelen (84 %) under två dagar, nämligen den 21 (12 000) och den 26 oktober (4 600), vilket innebär att sträcket kulminerade ca tio dagar tidigare än normalt.

Blames

Totalt bokfördes under 1980 ca 4 000 utsträckande blåmesar, en måttligt hög siffra i jämförelse med tidigare höstar, då årssummorna varierat mellan några få tiotal (1976, 1979) och ett par tiotusental individer (1975, 1977). Av höstens blåmesar hänför sig drygt 70 % till de fyra bästa dagarna, nämligen den 19 och 26 september samt den 3 och 4 oktober (600 + 1 000 + 750 + 400). Även under en rad andra dagar uppträdde arten mycket talrikt, men aktiviteten resulterade då endast i sträckförsök (dvs hundratals fåglar sågs flyga ut till kusten, där de emellertid vände och sträckte i retur mot N-E). Nämnas skall slutligen också att sträcket kulminerade något tidigare än normalt, och mediandatum inföll den 26 september mot i genomsnitt den 4 oktober 1973-78 (detaljer hos Lindskog & Roos 1979).

Grönsiska

Att enbart utifrån årssummornas storlek diskutera grönsiskans uppträdande i termerna "invasionsår - icke invasionsår" är sannerligen ej lätt. I jämförelse med flertalet övriga invasionsarter uppvisar nämligen grönsiskan mycket måttliga mellanårsvariationer, och med en variationskoefficient på 68 % under perioden 1973-80 ansluter sig grönsiskan i själva verket mycket väl till övriga Carduelisarter (grönfink 39, vinterhämpling 52, hämpling 63 och steglits 79 %). Att grönsiskan under 1980 uppträdde talrikare än normalt står dock klart, och årssumman på 24 000 exemplar är den högsta sedan 1974 (40 000) och 1975 (50 000). Sträcket tog fart på allvar omkring den 20 september och fortsatte därefter utan några egentliga toppar fram till slutet av oktober (mediandatum; den 10 oktober mot i genomsnitt den 14 oktober 1973-79).

REFERENSER

- Alerstam, T. & Ulfstrand, S. 1974. A radar study of the autumn migration of Wood Pigeons Columba palumbus in southern Scandinavia. - Ibis 116: 522-542.
- Bernes, C. (Red). 1980. Monitor 1980. En presentation av PMK Programmet f\u00fcr \u00fcvervakning av milj\u00f6kvalitet. Statens naturv\u00e4rdsverk, Solna.
- Braae, L. & Laursen, K. 1980. Populations index for danske ynglefugle 1978-1979. - Dansk Ornithologisk Forenings Tidsskrift 74: 141-145.
- Cawthorne. R.A. & Marchant, J.H. 1980. The effects of the 1978/79 winter on British bird populations. - Bird Study 27: 161-172.
- Lindskog, H. & Roos, G. 1979. Höststräckets f\u00f6rlopp hos bl\u00e4mes Parus caeruleus och talgoxe Parus major vid Falsterbo 1973-1978. - Anser 18: 171-188.
- Marchant, J.H. & Hyde, P.A. 1980. Bird population changes for the years 1978-79. - Bird Study 27: 173-178.
- Roos, G. 1978a. Sträckräkningar och miljöövervakning: långsiktiga förändringar i höststräckets numerär vid Falsterbo 1942-1977. - Anser 17: 133-138.
- Roos, G. 1978b. Sträckräkningar vid Falsterbo hösten 1976. Anser 17:1-22.
- Roos, G. 1979. Betydelsen av daglig observationsinsats vid sträckräkningar - en metodstudie. - Anser 18: 253-262.
- Roos, G. 1980, Sträckräkningar vid Falsterbo hösten 1979. Anser 19: 75 96.
- Rudebeck, G. 1950. Studies on bird migration. Vår Fågelvärld, Suppl. 1: 1-148.
- Svensson, S. 1978. Efficiencies of two methods for monitoring bird population levels: Breeding bird censuses contra counts of migrating birds.

 Oikos 30: 373-386.
- Ulfstrand, S., Roos, G., Alerstam, T. & Österdahl, L. 1974. Visible bird migration at Falsterbo, Sweden. - Vår Fågelvärld, Suppl. 8: I-XLIV, 1-245.

SUMMARY

As in 1973-79, regular counts of visible bird migration were carried out at Falsterbo (55.23 N/12.50 E) between 11 August and 20 November 1980 (102 days). During this period, daily watch was kept at Nabben, the southwesternmost point of the Scandinavian peninsula, by one observer from dawn to 1400 hrs (Swedish normal time = GMT + 1 hour). The total observation time amounted to 854 hours.

The main results of the counts are summarized in the Appendix (ten-day totals and annual totals of all species, about 145) and in Table 2 (the three highest daily figures of 40 selected species). In addition, annual index values (1973-80) of 45 species are given in Table 3.

Out of a grand total of 1.4 million birds recorded in 1980 (cf 1973-79: $\hat{x} = 1.7$ millions), 38 % were Fringilla coelebs/montifringilla, 21 % Columba palumbus (Table 6), 14 % Sturnus vulgaris, 7 % Somateria mollissima, 2 % Hirundo rustica, etc. As in 1978 and 1979 most small passerines appeared in rather low numbers, and in many of these species there has been a considerable decrease in annual totals since the mid-1970s (eg Alauda arvensis, Anthus trivialis, Carduelis carduelis, C. cannabina, and Emberiza schoeniclus). At least partly, this decrease may be due to the severe winters in the last few

years (species wintering within Europe). By contrast, the pigeons had a peak year in 1980, as was the case with most ducks and gulls.

The grand total of migrating raptors amounted to 22 200 individuals (Table 4), the most common species being Buteo buteo (10 500), Accipiter nisus (6 700), and Pernis apivorus (4 000). While Milvus milvus had a peak year, most other species appeared in "normal" (Accipiter nisus, Buteo buteo, Circus aeruginosus, C. cyaneus) or rather low numbers (Pernis apivorus, Buteo lagopus, Pandion haliaetus, Falco tinnunculus, F. columbarius). The migration periods and daily fluctuations of the ten most common raptors are shown in Figure 1.

Irregular migrants performing considerable movements in 1980 were Parus caeruleus (4 000: late September and early October), Carduelis spinus (24 000: from late September to late October), and Turdus pilaris (20 000: late October).

GUNNAR ROOS, Falsterbo fågelstation, S-230 11 FALSTERBO